

## Arrest

nr. 179 107 van 8 december 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEPOTTER, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Arabier te zijn, afkomstig uit de stad Hawija die behoort tot het gelijknamige district in de provincie Kirkuk. U bent geboren in het jaar 1979 en woonde vanaf uw geboorte tot 1998 in het dorp Ghrayeb, net buiten Hawija stad. Tussen 1998 en 2000 zou u bij uw schoonfamilie in het dorp Al-Abassi hebben gewoond dat eveneens behoort tot Hawija. Nadien zou u naar Hawija stad zijn verhuisd.*

*U zou steeds als herder hebben gewerkt tot u in 2006 als politieagent zou zijn beginnen te werken. U verklaart dat u de chauffeur was van de directeur van het politiekantoor van Hawija, Aqid (luitenant-*

kolonel) Hamed. U zou op 7 juli 2013 tijdens uw werk zijn beschoten door strijders van de Islamitische Staat (IS) en zou hierbij aan uw voet gewond zijn geraakt. U zou nadien ziekteverlof hebben gekregen. U zou jarenlang op verschillende lijsten van milities hebben gestaan omdat zij u zouden hebben beschouwd als ongelovige.

U verklaart dat twee van uw vijf broers zijn vermoord, Majeed en Ahmad. Ahmad zou in 2006 zijn vermoord en Majeed in 2010.

U verklaart dat u op 12 juni 2014 samen met andere politieagenten Hawija hebt verlaten nadat u vernomen had dat IS Mosul (Irak) had overgenomen en op weg was naar Al Shirqat, gelegen tussen Mosul en Hawija. U verklaart dat u op dat moment nog steeds in ziekteverlof was. U zou naar Bagdad zijn gevlucht en daar bij verschillende vrienden hebben gewoond. U zou in Bagdad vernomen hebben dat twee van uw kinderen ontvoerd waren door IS op dezelfde dag dat u was vertrokken, op 12 juni 2014, omdat ze in uw huis naar u op zoek waren en druk zouden hebben willen uitoefenen op u. 15 dagen later zouden uw kinderen zijn vrijgelaten. Uw familie (vrouw en kinderen) zou nadien naar uw ouderlijk huis in Ghrayeb zijn verhuisd en daar tot op heden verblijven. In Bagdad zou u net zoals andere politieagenten gecontacteerd zijn om zich opnieuw aan te sluiten bij uw dienst. U zou uiteindelijk ook Bagdad hebben verlaten omdat u vond dat het daar ook gevaarlijk was.

U stelt op 1 januari 2015 te zijn vertrokken vanuit Bagdad. U zou met het vliegtuig naar Turkije zijn gereisd en vervolgens via Griekenland naar België zijn gekomen. U kwam op 12 juni 2015 aan in België en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

In België werd u op 15 juni 2016 ter beschikking gesteld van de Belgische regering nadat er een huiszoeking bij u werd uitgevoerd in het kader van een terrorismeonderzoek. U werd uiteindelijk niet voorgeleid bij de onderzoeksrechter omdat de huiszoekingen negatief resulteerden.

Op 13 september 2016 werd u voor de tweede keer ter beschikking gesteld van de Belgische regering waardoor u op heden in het CIM verblijft. In deze terbeschikkingstelling wordt geschreven dat u ervan verdacht wordt banden te onderhouden met IS. De feiten die u in de terbeschikkingstelling ten laste worden gelegd, schrijft u onder andere toe aan een samenzwering in Irak tegen u. U verklaart tijdens uw tweede gehoor op 17 oktober 2016 dat u na uw eerste gehoor op het CGVS hebt vernomen dat u in Irak werd gedagvaard en dat u werd beschuldigd van terrorisme. U verklaart eveneens dat u in Irak gevisieerd wordt ten gevolge van een stamconflict dat al jarenlang aansleept en dat de oorzaak zou zijn van al uw problemen in Irak. Uw broers zouden in het kader van dit conflict zijn vermoord. U vreest in geval van terugkeer naar Irak in de gevangenis te belanden en/of vermoord te worden.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (°11.03.2013), uw nationaliteitsbewijs (vernieuwing °7.12.2012), uw woonstkaart, de identiteitskaarten van uw 6 kinderen, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw voedselrantsoenkaart, een kopie van uw werkbadge (25.11.2008-25.11.2012), een kopie van een politieopleiding in Kirkuk (mei 2006) en 4 kopieën die te maken hebben met de verwonding aan uw voet en uw ziekteverlof (°4.03.2014, datum niet ingevuld, 25.11.2013, 21.06.2014). U verklaart tijdens uw tweede gehoor dat u een kopie van de dagvaarding hebt in uw gsm, maar dat uw gsm in beslag werd genomen door de politie.

## **B. Motivering**

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw verblijfssituatie voor uw komst naar België, uw profiel, uw vluchtmotieven, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag

CGVS, 17.10.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u **over de volledige lijn van uw verklaringen enkel en alleen zeer algemene antwoorden geeft, zonder uw problemen te concretiseren ook al wordt u daar tijdens uw beide gehoren herhaaldelijk op gewezen en ook al wordt u aangemoedigd om meer te vertellen of bepaalde zaken te verduidelijken.** Daarenboven zijn de verklaringen die u tijdens uw tweede gehoor aflegde over **de kern van uw problemen tegenstrijdig** met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Er kan dan ook worden geconcludeerd dat de problemen waarnaar u verwijst, op geen enkele manier aangetoond zijn en op geen enkele manier als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wanneer u tijdens uw eerste gehoor wordt gevraagd naar uw problemen in Irak, verklaart u dat u op 12 juni 2014 had vernomen dat IS oprukte richting Hawija en dat alle politieagenten toen beslist hebben om te vertrekken. Dezelfde dag zou IS Hawija hebben ingenomen (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 17). Het is echter zeer opmerkelijk dat u verklaart dat IS dezelfde dag dat zij de stad zijn binnengevallen gericht naar u zouden hebben gezocht. U verklaart immers dat zij uw twee zonen hadden meegenomen omdat ze dachten dat u dan zou terugkomen. Vijftien dagen later zouden zij uw zonen hebben vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 8). U weet echter niets over de omstandigheden waarin uw zonen werden vastgehouden of zijn vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 24). Uw onwetendheid hieromtrent alsook uw zeer beknopte verklaringen, zijn echter niet te verenigen met de ernst van de situatie waarnaar u verwijst. Het feit dat u de ontvoering van uw zonen zelfs niet vermeldde toen u werd gevraagd om in detail alle problemen waarom u uit Irak bent vertrokken chronologisch te vertellen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 19).

Voorts dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS op 17 maart 2016 verklaarde dat enkel en alleen uw werk als politieagent voor problemen heeft gezorgd in Irak (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 22). Tijdens uw tweede gehoor daarentegen, verklaart u zonder aarzelen dat een stamconflict (binnen uw eigen stam Al-Jebouri), dat al jarenlang aansleept, aan de basis ligt van uw problemen en dat uw beide broers in het kader van dit stamconflict werden vermoord. Het stamconflict zou bovendien nog steeds actueel zijn en hun leiders zouden het nu op u gemunt hebben (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 7, 17-18). Wanneer u tijdens uw eerste gehoor echter uitdrukkelijk werd gevraagd of de moorden op uw beide broers iets te maken hebben met uw problemen, antwoordde u tot twee keer toe ontkennend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 20). Nochtans zouden machtige personen binnen de stam Al-Jebouri waarmee uw familie problemen zou hebben, sinds de inval van IS in Hawija voor problemen zorgen. U was hiervan bijgevolg reeds op de hoogte tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Toch zou er niets concreet gebeurd zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 18). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor gevraagd wordt om concreet uit te leggen hoe dat stamconflict in elkaar zit, vertelt u simpelweg: "wij hebben een probleem met de stammen, grote problemen zelfs, twee van mijn broers werden vermoord, één in 2004 en de andere in 2008 denk ik" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het valt op dat u niet alleen geen uitleg geeft over het stamconflict zelf ondanks het feit dat u daar expliciet naar gevraagd werd, maar dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over de jaartallen waarin uw broers vermoord zouden zijn. Tijdens uw eerste gehoor en op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u immers dat de moorden in 2006 en 2010 plaatsvonden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 6; zie verklaring DVZ, vraag 17). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bijkomende verklaringen over het stamconflict dat u nooit eerder ter sprake hebt gebracht en dat nu aan de basis zou liggen van al uw problemen. Het valt op dat u op de DVZ ook de moorden op uw broers vermeldde, maar dat u hierover zei dat zij werden vermoord door onbekende gewapende mannen en dat u de reden niet kende (zie verklaring DVZ, vraag 5). Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

In verband met het stamconflict verklaart u zelfs dat de problemen die u momenteel in België zou ondervinden – met name uw terbeschikkingstelling van de Belgische regering omwille van verdenking van deelname aan een terroristische groepering – het gevolg zijn van een samenzwering in Irak tegen u én dat de personen die betrokken zouden zijn in het stamconflict hiervoor verantwoordelijk zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 3-4, 8). Hoewel u het onderwerp bent van een lopend onderzoek omdat er verdenkingen zijn dat u deel zou uitmaken van een IS-cel, ontkent u alle betrokkenheid hierbij. U verklaart eveneens dat u bepaalde uitspraken waarnaar wordt verwezen in de terbeschikkingstelling, zoals het feit dat u bereid was om een (bom)gordel te dragen, zou hebben gezegd toen u gedronken had (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 14).

Wat betreft de samenzwering tegen u in Irak, verwijst u naar een dagvaarding in Irak waarin u verzocht wordt te verschijnen voor de rechtbank in verband met feiten die u ten laste worden gelegd en waarvan u wordt beschuldigd, namelijk terrorisme (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 4). Indien u in Irak daadwerkelijk werd gedagvaard en moest verschijnen op een zitting, zou er kunnen worden verwacht dat u meer inhoudelijke details kent en de situatie in Irak ook laat opvolgen. Dat is echter niet het geval. Ondanks het feit dat u een kopie van de dagvaarding in uw gsm (die in beslag is genomen door de politie) zou hebben, weet u niet door welke instantie die dagvaarding werd uitgereikt, wanneer de zitting zou plaatsvinden, behalve dat het in de maand juni was, en u hebt ook geen idee waar die zou plaatsvinden én of er reeds een uitspraak is gebeurd en wat die dan wel mag zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5-6, 9-10). Redelijkerwijs kan er echter worden verwacht dat u van de stand van zaken op de hoogte bent indien u in dergelijke zaak zou zijn betrokken. Uw verklaring hiervoor is dat de persoon die dergelijke zaak opvolgt, ook problemen riskeert (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5). Gelet op het feit dat u door een ex-collega politieagent op de hoogte zou zijn gebracht van de dagvaarding, zou er redelijkerwijs ook kunnen worden verwacht dat die persoon zich zou informeren over de vorderingen en een eventuele uitspraak in het proces. Hij zou immers nog steeds werken als politieagent in Kirkuk in het kantoor waar het arrestatiebevel zou zijn opgesteld (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 6). Met uw broer die zich in Kirkuk zou bevinden, zou u dan weer niet over deze kwestie spreken omdat hij hier vreemd genoeg niets over zou weten (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5). Uw onwetendheid over deze zaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in geval van terugkeer naar Irak een risico loopt op vervolging.

Tevens maakte u noch op de DVZ noch tijdens uw eerste gehoor op het CGVS enige melding van een stamconflict of één of andere samenzwering of complot tegen u. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u tijdens uw tweede gehoor verklaart in Irak te worden gedagvaard omwille van terrorisme en dit linkt aan een stamconflict dat u nooit eerder ter sprake had gebracht, maar dat toch al jarenlang zou bestaan. De geloofwaardigheid van dit stamconflict en de eraan verbonden problemen wordt verder ondermijnd door het feit dat u tijdens uw eerste gehoor de moorden op uw broers volledig loskoppelde van uw eigen problemen en vluchtmotieven, maar deze toch rechtstreeks in verband bracht met uw vluchtmotieven tijdens uw tweede gehoor. U spreekt tijdens uw tweede gehoor de hele tijd over een samenzwering van "die mensen vanuit Irak" en dat "ze van plan waren om u in België in de problemen te werken" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 3-4), maar wanneer u gevraagd wordt hoe u weet dat mensen in Irak problemen willen veroorzaken voor u en wie daar achter zit, geeft u telkens opnieuw ontwijkende en zeer algemene antwoorden. Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt wie concreet de mensen zijn die u in Irak vreest, verklaart u opnieuw heel algemeen dat "ze mensen vermoorden als ze iemand verdenken of beschuldigen van zoiets (terrorisme)" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 14). U verklaart eveneens dat de mensen van het stamconflict machtig zijn binnen de overheid en een arrestatiebevel hebben opgesteld in Irak en mensen naar België hebben gestuurd om problemen te veroorzaken (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 8-9). U slaagt er echter niet in te verduidelijken waaruit u afleidt dat de mensen die betrokken zouden zijn in het stamconflict, achter het arrestatiebevel alsook achter uw problemen in België zouden zitten (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 8). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt waarom die mensen het op u gemunt hebben, kunt u evenmin een antwoord geven (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 9). Uiteindelijk vermeldt u de voornamen van enkele personen die in uw sociale woning zouden hebben gelogd en dat zij u kunnen hebben gesignaleerd omdat u hen zou hebben gezegd dat zij niet bij u mochten blijven overnachten van het OCMW (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 15). Ook deze verklaringen zijn louter en alleen gebaseerd op uw persoonlijke vermoedens. Gelet op het feit dat uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor over de kern van uw problemen volledig tegenstrijdig zijn met uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, kan er aan deze complottheorie geen enkel geloof worden gehecht. Ondanks het feit dat u tijdens uw tweede gehoor meermaals werd geconfronteerd met het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en dat u telkens algemene en ontwijkende antwoorden geeft, blijft u extra tegenstrijdige informatie geven en slaagt u er geenszins in om allerlei zaken toe te lichten wanneer u daar herhaaldelijk naar gevraagd wordt. U geeft dan ook geen zicht op uw situatie zoals in deze beslissing verder uitvoerig zal worden besproken.

Daarnaast verklaarde u tijdens uw tweede gehoor dat u de sjiiitische milizie Al Hashd Al Sha'abi vreest omdat één van de personen met wie u in een stamconflict zou zijn verwikkeld, één van hun leiders zou zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het mag verbazen dat u noch over het stamconflict, noch over uw vrees voor deze milizie iets hebt verteld tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u een ontwijkend antwoord. U verklaart onder andere dat het niet uw enige probleem is en dat u ook veel problemen hebt met de autoriteiten, maar geeft geen enkele

verklaring waarom u dergelijke informatie niet had verteld tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het is eveneens opmerkelijk dat een soennitische stamgenoot een leidinggevende functie zou hebben in deze sjiiitische militie. Wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt, is het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd of er sjiiitische milities in Hawija aanwezig waren, waarop u ontkennend antwoordde. Toen u er vervolgens op attent werd gemaakt dat u op de DVZ had verteld dat u ook sjiiitische milities vreesde en u verzocht werd uit te leggen wat u hiermee bedoelde, verwees u enkel naar checkpoints in het zuiden van Irak en dat een neef van u met de naam Saddam Hoessein werd vermoord omwille van zijn naam (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 18). U haalde tijdens uw eerste gehoor op het CGVS echter geen persoonlijke problemen met sjiiitische milities aan, terwijl u tijdens uw tweede gehoor plots verklaart vervolgd te worden door Al Hashd Al Sha'abi. Het enige wat u tijdens uw eerste gehoor vertelde over uw vrees voor vervolging door milities, is het feit dat u sinds uw start bij de politie 'op lijsten zou hebben gestaan'. U verwijst hiermee zeer vaag en beknopt naar lijsten waarop uw naam stond en waarbij stond geschreven dat u een ongelovige was en lid was van een ongelovige overheid. Wanneer u echter gevraagd wordt wanneer dit was, verklaart u dat er altijd al lijsten waren. Wanneer u opnieuw wordt aangespoord om te vertellen over die keren dat uw naam vermeld stond, verklaart u dat u op verschillende lijsten stond en dat de lijst opnieuw wordt gepubliceerd als de mensen nog niet gedood zijn (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 20-21). U slaagt er echter niet in deze problemen te concretiseren. Ondanks het feit dat u tal van vragen werden gesteld over die lijsten, wie hier achter zat, hoe u hiermee omging en wanneer u hiermee werd geconfronteerd, blijven uw antwoorden over de hele lijn zeer vaag en beknopt. Het is eveneens opmerkelijk dat u verklaarde dat IS met die lijsten begon in Hawija sinds 2004, maar dat u niet kunt zeggen onder welke naam zij toen opereerden. Indien u daadwerkelijk jarenlang op hun lijsten zou hebben gestaan, zou er kunnen mogen worden verwacht dat u weet op wiens lijsten u stond en dat u hierover meer gedetailleerd, spontaan en doorleefd kunt vertellen. Dat is geenszins het geval. Uiteindelijk voegt u toch toe dat u 's nachts slecht sliep en uw wagen controleerde op bommen of andere routes nam (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 21-22). Toch blijkt nergens uit uw verklaringen dat u in al die jaren daadwerkelijk gevisieerd werd ondanks het feit dat u jarenlang op lijsten zou hebben gestaan. Het loutere feit dat u plots deze toevoeging doet over bepaalde maatregelen die u nam, werpt echter geen ander licht op de geloofwaardigheid van uw verklaringen, gelet op het feit dat uw verklaringen over de hele lijn tegenstrijdig en inconsistent zijn.

**Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u geen zicht geeft op uw profiel, uw verblijfplaatsen en verblijfssituatie de laatste jaren voor uw komst naar België.** Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming

Hoewel u verklaart dat u van 2006 tot uw vertrek in juni 2014 werkzaam zou zijn geweest als politieagent in Hawija, zijn uw verklaringen hieromtrent zeer beknopt en geenszins doorleefd. Er kunnen bijgevolg ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over uw carrière bij de Iraakse politie. Op elke vraag die u gesteld wordt in verband met uw werk bij de politie, geeft u telkens slechts zeer summiere antwoorden. Wanneer u gevraagd wordt hoe u bij de politie terecht kwam, verklaart u simpelweg dat u zich hebt aangemeld en ingeschreven. Over de opleiding kunt u niet meer vertellen dan dat u een lichamelijke training hebt gekregen. Over uw takenpakket, verklaart u kort en bondig: chauffeur. Verder zou u geen taken hebben gehad. U moest de directeur van het politiebureau brengen en halen (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 8-10). Indien u daadwerkelijk 7 jaar lang voor de politie zou hebben gewerkt, zou er kunnen worden verwacht dat u een meer gedetailleerde en doorleefde beschrijving kunt geven van uw werkzaamheden. Het valt eveneens op dat u op een bepaald moment verklaart dat u "bij de militairen was" en dat u "gevraagd werd om terug bij de militairen te gaan" (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 4-5). Aangezien u een chauffeur zou zijn geweest van de politie, is het zeer eigenaardig dat u zichzelf omschrijft als militair. Een militair is immers niet hetzelfde als een politieagent.

Indien u jarenlang gewerkt zou hebben voor de politie in Hawija, zou er eveneens kunnen worden verwacht dat u meer documenten kunt neerleggen die uw werk aantonen. Alle documenten die u neerlegt in verband met uw werk, zijn echter kopieën. Daarbij komt nog dat de politiebadge waarvan u een kopie neerlegt, uitgereikt werd in november 2008 en geldig was tot november 2012. Toch zou dit de laatste badge zijn geweest die u tot op het moment van uw beweerd vertrek uit Hawija in juni 2014 in gebruik had. Het is niet aannemelijk dat u al die tijd zonder meer een vervallen badge zou hebben mogen gebruiken voor de uitoefening van uw job (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 14). Wat betreft de medische documenten in verband met uw ziekteverlof in Irak, dient er eveneens op gewezen te worden dat deze kopieën nergens de datum of omstandigheden van het erin vermelde schietincident vermelden. Gelet op het feit dat deze informatie ontbreekt, alsook dat het kopieën betreft, kan er geen

objectieve bewijswaarde worden toegekend aan deze documenten. Het is eveneens merkwaardig dat op één van de documenten (4a) staat geschreven dat u 32 jaar was op het moment dat het document werd opgemaakt (document zonder datum). Gelet op het feit dat u bent geboren in augustus 1979, was u in juli 2013 toen het incident volgens uw verklaringen zou hebben plaatsgevonden niet 32, maar 33 én zelfs bijna 34 jaar. Ook wanneer u zelf gevraagd wordt om te vertellen over het moment waarop u beschoten werd, geeft u een zeer beknopt antwoord ondanks het feit dat u gevraagd werd om het hele verhaal hierrond te vertellen. Het enige wat u hierover zegt is dat u op de bewakersplaats van de politie stond aan het huis van de directeur en dat u vanuit een auto werd beschoten. Ook wanneer u bijkomende vragen werden gesteld over wat er gebeurd is na de beschieting, uw herstel, uw bezigheden toen u thuis was na de beschieting, zijn uw antwoorden ontoereikend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 22- 23). Het is eveneens zeer opmerkelijk dat u verklaarde op 7 juli 2013 te zijn beschoten door IS in Hawija (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 14-15), terwijl IS pas begin 2014 een opmars maakte in Irak onder de naam Islamitische Staat in Irak en de Levant (ISIL). Het is dus geenszins aannemelijk dat u verklaart in Hawija door IS te zijn beschoten in juli 2013. U verklaarde in dit verband eerder dat IS toen wel bestond, maar onder een andere naam en dat die groepering al sinds 2004 bestaat. U hebt echter geen enkel idee onder welke naam zij voordien opereerden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 21). Dit is geenszins aannemelijk indien u uw hele leven in Irak zou hebben gewoond en daarenboven als politieagent werkzaam zou zijn geweest. Pas nadat de protection officer u zegt dat het Al Qaeda was, bevestigt u dit (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 21). U zou daarenboven ook jarenlang op lijsten van milities hebben gestaan (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 20-21). Er mag dan ook worden verwacht dat u kunt verduidelijken welke milities in uw regio opereerden en u zouden hebben gevisieerd. Er zijn bijgevolg voldoende elementen die erop wijzen dat u geen zicht geeft op uw situatie voor uw komst naar België. Daarbij komt nog dat u eveneens gevraagd werd naar de protesten in Hawija in 2013. U vertelt zeer beknopt waarover die protesten gingen, hetgeen niet verwonderlijk is dat u ervan op de hoogte bent gelet op de omvang van de protesten en de mediaberichtgeving hieromtrent. Het is echter zeer eigenaardig dat u verklaarde thuis te zijn geweest op dat moment terwijl de politiediensten werden ingeschakeld om de protesten de kop in te drukken (zie info toegevoegd aan administratief dossier). U slaagt er ook al niet in te vertellen wanneer ongeveer deze protesten plaatsvonden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 11-12). Aangezien de protesten op 23 april 2013 zijn begonnen en 3 dagen hebben geduurd, zou er kunnen worden verwacht dat u dit in de tijd kunt kaderen. Dit was immers kort voordat u gewond zou zijn geraakt. Er zijn bijgevolg ernstige redenen om te twijfelen aan uw verklaringen over uw werkzaamheden als politieagent op dat moment. De opeenstapeling van bovenstaande elementen wijst erop dat u geen zicht geeft op uw verblijfplaats en situatie voor uw komst naar België.

Dat u bewust informatie tracht achter te houden over uw verblijfssituatie voor uw komst naar België blijkt eveneens uit uw verklaringen over uw vertrek uit Hawija en uw verblijf in Bagdad de laatste 6 maanden voor uw vertrek uit Irak. Wanneer u wordt gevraagd naar de inval van IS in Hawija, verklaart u dat u er niet bij was omdat u bent vertrokken zodra u had vernomen dat zij in aantocht waren. Wanneer u herhaaldelijk wordt gevraagd hoe dit in zijn werk ging en of u wat meer uitleg kon geven over het vertrek van alle politieagenten, blijven uw verklaringen hieromtrent heel beknopt. U verzoekt om de vraag te herhalen wanneer u naar meer uitleg over het vertrek van de politieagenten wordt gevraagd en verklaart vervolgens heel bondig dat iedereen zei dat jullie moesten vertrekken en dat iedereen voor zijn eigen leven zorgde en moest vluchten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 17). Ook wanneer u vragen werden gesteld over het verlaten van Hawija, blijven uw verklaringen heel vaag en beknopt. Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt om te beschrijven hoe de vlucht verlopen is, geeft u een zeer beknopte opsomming van de dorpen die u onderweg gepasseerd bent en spreekt u over 'wij'. Toch blijkt dat u deze reis alleen ondernomen hebt, maar verklaart u dat veel mensen die route hebben genomen, maar dat u alleen was (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 18-19). Het lijkt er geenszins op dat u deze situatie persoonlijk hebt meegemaakt. Dat blijkt eveneens uit uw ongeloofwaardige verklaringen over de ontvoering van twee van uw kinderen die op hetzelfde moment zou hebben plaatsgevonden in het kader van de inval van IS in Hawija, zoals hierboven reeds uitvoerig werd besproken. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen over uw verblijf in Bagdad. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de omstandigheden waarin u in Bagdad zou hebben geleefd. Uw verklaringen hieromtrent zijn eveneens zeer beknopt en vaag en komen dan ook niet doorleefd over. Daardoor kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden waarin u zou hebben geleefd kort voor uw aankomst in België. In Bagdad zou u bij verschillende vrienden hebben verbleven, maar meestal bij één vriend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over uw verblijfplaatsen in Bagdad, geeft u zeer ontwijkende en beknopte antwoorden. Zo verklaart u dat u verbleef "in een regio bij een kameraad, hotels enzo". Ook wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt naar de omstandigheden waarin u daar leefde, verklaart u bondig "moeilijk, heel

moeilijk, onveilig” en wanneer u dit nogmaals gevraagd wordt, zegt u niet meer dan “onder verschrikkelijke omstandigheden”, zonder dit op een of andere manier toe te lichten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 5). Pas later geeft u een beetje meer uitleg en verklaart u dat u bij familie van een politieagent uit uw regio hebt verbleven (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 19). U hebt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt in welke omstandigheden u daadwerkelijk in Bagdad hebt verbleven de laatste 6 maanden voor uw komst naar België. Tot slot kan daaraan worden toegevoegd dat u tijdens uw tweede gehoor op 17 oktober 2016 verklaarde dat u Hussein Ali Hussein, een Irakees met wie u in België veel contact had en die in hetzelfde gerechtelijk onderzoek als u opdook in België, in Syrië hebt leren kennen. Nadat u tot twee keer toe in dezelfde zin zei dat u hem in Syrië had ontmoet, corrigeerde u zich en verklaarde u dat u Turkije bedoelde. Het mag verbazen dat u Syrië vermeldde, hoewel u daar in uw hele leven nooit zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 13-15). Kortom, er zijn tal van elementen die erop wijzen dat u bewust geen zicht geeft op uw werkelijke situatie en verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Ook al zou u oorspronkelijk uit Hawija, gelegen in de provincie Kirkuk, afkomstig zijn, toch biedt u, gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen geen zicht op uw verblijfssituatie en verblijfplaatsen in de jaren voor uw komst naar België. U hebt evenmin een zicht gegeven op uw netwerk in Irak alsook op uw bezigheden/ werkzaamheden voor uw komst naar België. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw tewerkstelling als politieagent, noch aan de daaraan gekoppelde problemen. Tot slot legde u ook ongeloofwaardige verklaringen af over het stamconflict dat aan de basis zou liggen van al uw problemen. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) en verblijfssituatie binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) en verblijfssituatie binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden profiel, netwerk, en verblijfplaatsen en verblijfssituatie in Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en in welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

*Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.*

*De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van uw asielmotieven in een ander daglicht kunnen plaatsen. De documenten die u hebt neergelegd in het kader van uw werk, werden hierboven reeds uitvoerig besproken. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Documenten hebben derhalve slechts een objectieve bewijswaarde voor zover een waarachtig relaas ondersteund wordt, hetgeen in casu, zoals duidelijk blijkt uit bovenstaande vaststellingen, geenszins het geval is. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt daarenboven dat zowat alle Iraakse documenten gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de identiteit van de Iraakse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Ook de documenten in verband met uw identiteit dienen met de nodige omzichtigheid te worden bekeken, gelet op het feit dat u geen enkel zicht geeft op uw verblijfplaatsen en verblijfssituatie voor uw komst naar België.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,



*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

*Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw verblijfssituatie voor uw komst naar België, uw profiel, uw vluchtmotieven, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u **over de volledige lijn van uw verklaringen enkel en alleen zeer algemene antwoorden geeft, zonder uw problemen te concretiseren ook al wordt u daar tijdens uw beide gehoren herhaaldelijk op gewezen en ook al wordt u aangemoedigd om meer te vertellen of bepaalde zaken te verduidelijken.** Daarenboven zijn de verklaringen die u tijdens uw tweede gehoor aflegde over **de kern van uw problemen tegenstrijdig** met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Er kan dan ook worden geconcludeerd dat de problemen waarnaar u verwijst, op geen enkele manier aangetoond zijn en op geen enkele manier als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.*

*Wanneer u tijdens uw eerste gehoor wordt gevraagd naar uw problemen in Irak, verklaart u dat u op 12 juni 2014 had vernomen dat IS oprukte richting Hawija en dat alle politieagenten toen beslist hebben om te vertrekken. Dezelfde dag zou IS Hawija hebben ingenomen (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 17). Het is echter zeer opmerkelijk dat u verklaart dat IS dezelfde dag dat zij de stad zijn binnengevallen gericht naar u zouden hebben gezocht. U verklaart immers dat zij uw twee zonen hadden meegenomen omdat ze dachten dat u dan zou terugkomen. Vijftien dagen later zouden zij uw zonen hebben vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 8). U weet echter niets over de omstandigheden waarin uw zonen werden vastgehouden of zijn vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 24). Uw onwetendheid hieromtrent alsook uw zeer beknopte verklaringen, zijn echter niet te verenigen met de ernst van de situatie waarnaar u verwijst. Het feit dat u de ontvoering van uw zonen zelfs niet vermeldde toen u werd gevraagd om in detail alle problemen waarom u uit Irak bent vertrokken chronologisch te vertellen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 19).*

*Voorts dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS op 17 maart 2016 verklaarde dat enkel en alleen uw werk als politieagent voor problemen heeft gezorgd in Irak (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 22). Tijdens uw tweede gehoor daarentegen, verklaart u zonder aarzelen dat een stamconflict (binnen uw eigen stam Al-Jebouri), dat al jarenlang aansleept, aan de basis ligt van uw problemen en dat uw beide broers in het kader van dit stamconflict werden vermoord. Het stamconflict zou bovendien nog steeds actueel zijn en hun leiders zouden het nu op u gemunt*

hebben (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 7, 17-18). Wanneer u tijdens uw eerste gehoor echter uitdrukkelijk werd gevraagd of de moorden op uw beide broers iets te maken hebben met uw problemen, antwoordde u tot twee keer toe ontkennend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 20). Nochtans zouden machtige personen binnen de stam Al-Jebouri waarmee uw familie problemen zou hebben, sinds de inval van IS in Hawija voor problemen zorgen. U was hiervan bijgevolg reeds op de hoogte tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Toch zou er niets concreet gebeurd zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 18). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor gevraagd wordt om concreet uit te leggen hoe dat stamconflict in elkaar zit, vertelt u simpelweg: "wij hebben een probleem met de stammen, grote problemen zelfs, twee van mijn broers werden vermoord, één in 2004 en de andere in 2008 denk ik" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het valt op dat u niet alleen geen uitleg geeft over het stamconflict zelf ondanks het feit dat u daar expliciet naar gevraagd werd, maar dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over de jaartallen waarin uw broers vermoord zouden zijn. Tijdens uw eerste gehoor en op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u immers dat de moorden in 2006 en 2010 plaatsvonden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 6; zie verklaring DVZ, vraag 17). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bijkomende verklaringen over het stamconflict dat u nooit eerder ter sprake hebt gebracht en dat nu aan de basis zou liggen van al uw problemen. Het valt op dat u op de DVZ ook de moorden op uw broers vermeldde, maar dat u hierover zei dat zij werden vermoord door onbekende gewapende mannen en dat u de reden niet kende (zie verklaring DVZ, vraag 5). Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

In verband met het stamconflict verklaart u zelfs dat de problemen die u momenteel in België zou ondervinden – met name uw terbeschikkingstelling van de Belgische regering omwille van verdenking van deelname aan een terroristische groepering – het gevolg zijn van een samenzwering in Irak tegen u én dat de personen die betrokken zouden zijn in het stamconflict hiervoor verantwoordelijk zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 3-4, 8). (...)

Wat betreft de samenzwering tegen u in Irak, verwijst u naar een dagvaarding in Irak waarin u verzocht wordt te verschijnen voor de rechtbank in verband met feiten die u ten laste worden gelegd en waarvan u wordt beschuldigd, namelijk terrorisme (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 4). Indien u in Irak daadwerkelijk werd gedagvaard en moest verschijnen op een zitting, zou er kunnen worden verwacht dat u meer inhoudelijke details kent en de situatie in Irak ook laat opvolgen. Dat is echter niet het geval. Ondanks het feit dat u een kopie van de dagvaarding in uw gsm (die in beslag is genomen door de politie) zou hebben, weet u niet door welke instantie die dagvaarding werd uitgereikt, wanneer de zitting zou plaatsvinden, behalve dat het in de maand juni was, en u hebt ook geen idee waar die zou plaatsvinden én of er reeds een uitspraak is gebeurd en wat die dan wel mag zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5-6, 9-10). Redelijkerwijs kan er echter worden verwacht dat u van de stand van zaken op de hoogte bent indien u in dergelijke zaak zou zijn betrokken. Uw verklaring hiervoor is dat de persoon die dergelijke zaak opvolgt, ook problemen riskeert (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5). Gelet op het feit dat u door een ex-collega politieagent op de hoogte zou zijn gebracht van de dagvaarding, zou er redelijkerwijs ook kunnen worden verwacht dat die persoon zich zou informeren over de vorderingen en een eventuele uitspraak in het proces. Hij zou immers nog steeds werken als politieagent in Kirkuk in het kantoor waar het arrestatiebevel zou zijn opgesteld (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 6). Met uw broer die zich in Kirkuk zou bevinden, zou u dan weer niet over deze kwestie spreken omdat hij hier vreemd genoeg niets over zou weten (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5). Uw onwetendheid over deze zaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in geval van terugkeer naar Irak een risico loopt op vervolging.

Tevens maakte u noch op de DVZ noch tijdens uw eerste gehoor op het CGVS enige melding van een stamconflict of één of andere samenzwering of complot tegen u. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u tijdens uw tweede gehoor verklaart in Irak te worden gedagvaard omwille van terrorisme en dit linkt aan een stamconflict dat u nooit eerder ter sprake had gebracht, maar dat toch al jarenlang zou bestaan. De geloofwaardigheid van dit stamconflict en de eraan verbonden problemen wordt verder ondermijnd door het feit dat u tijdens uw eerste gehoor de moorden op uw broers volledig loskoppelde van uw eigen problemen en vluchtmotieven, maar deze toch rechtstreeks in verband bracht met uw vluchtmotieven tijdens uw tweede gehoor. U spreekt tijdens uw tweede gehoor de hele tijd over een samenzwering van "die mensen vanuit Irak" en dat "ze van plan waren om u in België in de problemen te werken" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 3-4), maar wanneer u gevraagd wordt hoe u weet dat mensen in Irak problemen willen veroorzaken voor u en wie daar achter zit, geeft u telkens opnieuw ontwijkende en zeer algemene antwoorden. Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt wie concreet de mensen zijn die u in Irak vreest, verklaart u opnieuw heel algemeen dat "ze mensen vermoorden als ze iemand verdenken of beschuldigen van zoiets (terrorisme)" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 14). U

verklaart eveneens dat de mensen van het stamconflict machtig zijn binnen de overheid en een arrestatiebevel hebben opgesteld in Irak en mensen naar België hebben gestuurd om problemen te veroorzaken (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 8-9). U slaagt er echter niet in te verduidelijken waaruit u afleidt dat de mensen die betrokken zouden zijn in het stamconflict, achter het arrestatiebevel alsook achter uw problemen in België zouden zitten (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 8). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt waarom die mensen het op u gemunt hebben, kunt u evenmin een antwoord geven (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 9). Uiteindelijk vermeldt u de voornamen van enkele personen die in uw sociale woning zouden hebben gelogd en dat zij u kunnen hebben gesignaleerd omdat u hen zou hebben gezegd dat zij niet bij u mochten blijven overnachten van het OCMW (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 15). Ook deze verklaringen zijn louter en alleen gebaseerd op uw persoonlijke vermoedens. Gelet op het feit dat uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor over de kern van uw problemen volledig tegenstrijdig zijn met uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, kan er aan deze complottheorie geen enkel geloof worden gehecht. Ondanks het feit dat u tijdens uw tweede gehoor meermaals werd geconfronteerd met het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en dat u telkens algemene en ontwijkende antwoorden geeft, blijft u extra tegenstrijdige informatie geven en slaagt u er geenszins in om allerlei zaken toe te lichten wanneer u daar herhaaldelijk naar gevraagd wordt. U geeft dan ook geen zicht op uw situatie zoals in deze beslissing verder uitvoerig zal worden besproken.

Daarnaast verklaarde u tijdens uw tweede gehoor dat u de sjiitische militie Al Hashd Al Sha'abi vreest omdat één van de personen met wie u in een stamconflict zou zijn verwikkeld, één van hun leiders zou zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het mag verbazen dat u noch over het stamconflict, noch over uw vrees voor deze militie iets hebt verteld tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u een ontwijkend antwoord. U verklaart onder andere dat het niet uw enige probleem is en dat u ook veel problemen hebt met de autoriteiten, maar geeft geen enkele verklaring waarom u dergelijke informatie niet had verteld tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het is eveneens opmerkelijk dat een soennitische stamgenoot een leidinggevende functie zou hebben in deze sjiitische militie. Wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt, is het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd of er sjiitische milities in Hawija aanwezig waren, waarop u ontkennend antwoordde. Toen u er vervolgens op attent werd gemaakt dat u op de DVZ had verteld dat u ook sjiitische milities vreesde en u verzocht werd uit te leggen wat u hiermee bedoelde, verwees u enkel naar checkpoints in het zuiden van Irak en dat een neef van u met de naam Saddam Hoessein werd vermoord omwille van zijn naam (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 18). U haalde tijdens uw eerste gehoor op het CGVS echter geen persoonlijke problemen met sjiitische milities aan, terwijl u tijdens uw tweede gehoor plots verklaart vervolgd te worden door Al Hashd Al Sha'abi. Het enige wat u tijdens uw eerste gehoor vertelde over uw vrees voor vervolging door milities, is het feit dat u sinds uw start bij de politie 'op lijsten zou hebben gestaan'. U verwijst hiermee zeer vaag en beknopt naar lijsten waarop uw naam stond en waarbij stond geschreven dat u een ongelovige was en lid was van een ongelovige overheid. Wanneer u echter gevraagd wordt wanneer dit was, verklaart u dat er altijd al lijsten waren. Wanneer u opnieuw wordt aangespoord om te vertellen over die keren dat uw naam vermeld stond, verklaart u dat u op verschillende lijsten stond en dat de lijst opnieuw wordt gepubliceerd als de mensen nog niet gedood zijn (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 20-21). U slaagt er echter niet in deze problemen te concretiseren. Ondanks het feit dat u tal van vragen werden gesteld over die lijsten, wie hier achter zat, hoe u hiermee omging en wanneer u hiermee werd geconfronteerd, blijven uw antwoorden over de hele lijn zeer vaag en beknopt. Het is eveneens opmerkelijk dat u verklaarde dat IS met die lijsten begon in Hawija sinds 2004, maar dat u niet kunt zeggen onder welke naam zij toen opereerden. Indien u daadwerkelijk jarenlang op hun lijsten zou hebben gestaan, zou er kunnen mogen worden verwacht dat u weet op wiens lijsten u stond en dat u hierover meer gedetailleerd, spontaan en doorleefd kunt vertellen. Dat is geenszins het geval. Uiteindelijk voegt u toch toe dat u 's nachts slecht sliep en uw wagen controleerde op bommen of andere routes nam (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 21-22). Toch blijkt nergens uit uw verklaringen dat u in al die jaren daadwerkelijk gevisieerd werd ondanks het feit dat u jarenlang op lijsten zou hebben gestaan. Het loutere feit dat u plots deze toevoeging doet over bepaalde maatregelen die u nam, werpt echter geen ander licht op de geloofwaardigheid van uw verklaringen, gelet op het feit dat uw verklaringen over de hele lijn tegenstrijdig en inconsistent zijn.

**Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u geen zicht geeft op uw profiel, uw verblijfplaatsen en verblijfssituatie de laatste jaren voor uwkomst naar België.** Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming

Hoewel u verklaart dat u van 2006 tot uw vertrek in juni 2014 werkzaam zou zijn geweest als politieagent in Hawija, zijn uw verklaringen hieromtrent zeer beknopt en geenszins doorleefd. Er kunnen bijgevolg ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over uw carrière bij de Iraakse politie. Op elke vraag die u gesteld wordt in verband met uw werk bij de politie, geeft u telkens slechts zeer summiere antwoorden. Wanneer u gevraagd wordt hoe u bij de politie terecht kwam, verklaart u simpelweg dat u zich hebt aangemeld en ingeschreven. Over de opleiding kunt u niet meer vertellen dan dat u een lichamelijke training hebt gekregen. Over uw takenpakket, verklaart u kort en bondig: chauffeur. Verder zou u geen taken hebben gehad. U moest de directeur van het politiebureau brengen en halen (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 8-10). Indien u daadwerkelijk 7 jaar lang voor de politie zou hebben gewerkt, zou er kunnen worden verwacht dat u een meer gedetailleerde en doorleefde beschrijving kunt geven van uw werkzaamheden. (...)

Indien u jarenlang gewerkt zou hebben voor de politie in Hawija, zou er eveneens kunnen worden verwacht dat u meer documenten kunt neerleggen die uw werk aantonen. Alle documenten die u neerlegt in verband met uw werk, zijn echter kopieën. Daarbij komt nog dat de politiebadge waarvan u een kopie neerlegt, uitgereikt werd in november 2008 en geldig was tot november 2012. Toch zou dit de laatste badge zijn geweest die u tot op het moment van uw beweerd vertrek uit Hawija in juni 2014 in gebruik had. Het is niet aannemelijk dat u al die tijd zonder meer een vervallen badge zou hebben mogen gebruiken voor de uitoefening van uw job (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 14). Wat betreft de medische documenten in verband met uw ziekteverlof in Irak, dient er eveneens op gewezen te worden dat deze kopieën nergens de datum of omstandigheden van het erin vermelde schietincident vermelden. Gelet op het feit dat deze informatie ontbreekt, alsook dat het kopieën betreft, kan er geen objectieve bewijswaarde worden toegekend aan deze documenten. Het is eveneens merkwaardig dat op één van de documenten (4a) staat geschreven dat u 32 jaar was op het moment dat het document werd opgemaakt (document zonder datum). Gelet op het feit dat u bent geboren in augustus 1979, was u in juli 2013 toen het incident volgens uw verklaringen zou hebben plaatsgevonden niet 32, maar 33 én zelfs bijna 34 jaar. Ook wanneer u zelf gevraagd wordt om te vertellen over het moment waarop u beschoten werd, geeft u een zeer beknopt antwoord ondanks het feit dat u gevraagd werd om het hele verhaal hierrond te vertellen. Het enige wat u hierover zegt is dat u op de bewakersplaats van de politie stond aan het huis van de directeur en dat u vanuit een auto werd beschoten. Ook wanneer u bijkomende vragen werden gesteld over wat er gebeurd is na de beschieting, uw herstel, uw bezigheden toen u thuis was na de beschieting, zijn uw antwoorden ontoereikend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 22- 23). Het is eveneens zeer opmerkelijk dat u verklaarde op 7 juli 2013 te zijn beschoten door IS in Hawija (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 14-15), terwijl IS pas begin 2014 een opmars maakte in Irak onder de naam Islamitische Staat in Irak en de Levant (ISIL). Het is dus geenszins aannemelijk dat u verklaart in Hawija door IS te zijn beschoten in juli 2013. U verklaarde in dit verband eerder dat IS toen wel bestond, maar onder een andere naam en dat die groepering al sinds 2004 bestaat. U hebt echter geen enkel idee onder welke naam zij voordien opereerden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 21). Dit is geenszins aannemelijk indien u uw hele leven in Irak zou hebben gewoond en daarenboven als politieagent werkzaam zou zijn geweest. Pas nadat de protection officer u zegt dat het Al Qaeda was, bevestigt u dit (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 21). U zou daarenboven ook jarenlang op lijsten van milities hebben gestaan (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 20-21). Er mag dan ook worden verwacht dat u kunt verduidelijken welke milities in uw regio opereerden en u zouden hebben geviseerd. Er zijn bijgevolg voldoende elementen die erop wijzen dat u geen zicht geeft op uw situatie voor uw komst naar België. Daarbij komt nog dat u eveneens gevraagd werd naar de protesten in Hawija in 2013. U vertelt zeer beknopt waarover die protesten gingen, hetgeen niet verwonderlijk is dat u ervan op de hoogte bent gelet op de omvang van de protesten en de mediaberichtgeving hieromtrent. Het is echter zeer eigenaardig dat u verklaarde thuis te zijn geweest op dat moment terwijl de politiediensten werden ingeschakeld om de protesten de kop in te drukken (zie info toegevoegd aan administratief dossier). U slaagt er ook al niet in te vertellen wanneer ongeveer deze protesten plaatsvonden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 11-12). Aangezien de protesten op 23 april 2013 zijn begonnen en 3 dagen hebben geduurd, zou er kunnen worden verwacht dat u dit in de tijd kunt kaderen. Dit was immers kort voordat u gewond zou zijn geraakt. Er zijn bijgevolg ernstige redenen om te twifelen aan uw verklaringen over uw werkzaamheden als politieagent op dat moment. De opeenstapeling van bovenstaande elementen wijst erop dat u geen zicht geeft op uw verblijfplaats en situatie voor uw komst naar België.

Dat u bewust informatie tracht achter te houden over uw verblijfssituatie voor uw komst naar België blijkt eveneens uit uw verklaringen over uw vertrek uit Hawija en uw verblijf in Bagdad de laatste 6 maanden voor uw vertrek uit Irak. Wanneer u wordt gevraagd naar de inval van IS in Hawija, verklaart u dat u er niet bij was omdat u bent vertrokken zodra u had vernomen dat zij in aantocht waren. Wanneer u

herhaaldelijk wordt gevraagd hoe dit in zijn werk ging en of u wat meer uitleg kon geven over het vertrek van alle politieagenten, blijven uw verklaringen hieromtrent heel beknopt. U verzoekt om de vraag te herhalen wanneer u naar meer uitleg over het vertrek van de politieagenten wordt gevraagd en verklaart vervolgens heel bondig dat iedereen zei dat jullie moesten vertrekken en dat iedereen voor zijn eigen leven zorgde en moest vluchten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 17). Ook wanneer u vragen werden gesteld over het verlaten van Hawija, blijven uw verklaringen heel vaag en beknopt. Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt om te beschrijven hoe de vlucht verlopen is, geeft u een zeer beknopte opsomming van de dorpen die u onderweg gepasseerd bent en spreekt u over 'wij'. Toch blijkt dat u deze reis alleen ondernomen hebt, maar verklaart u dat veel mensen die route hebben genomen, maar dat u alleen was (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, pp. 18-19). Het lijkt er geenszins op dat u deze situatie persoonlijk hebt meegemaakt. Dat blijkt eveneens uit uw ongeloofwaardige verklaringen over de ontvoering van twee van uw kinderen die op hetzelfde moment zou hebben plaatsgevonden in het kader van de inval van IS in Hawija, zoals hierboven reeds uitvoerig werd besproken. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen over uw verblijf in Bagdad. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de omstandigheden waarin u in Bagdad zou hebben geleefd. Uw verklaringen hieromtrent zijn eveneens zeer beknopt en vaag en komen dan ook niet doorleefd over. Daardoor kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden waarin u zou hebben geleefd kort voor uw aankomst in België. In Bagdad zou u bij verschillende vrienden hebben verbleven, maar meestal bij één vriend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over uw verblijfplaatsen in Bagdad, geeft u zeer ontwijkende en beknopte antwoorden. Zo verklaart u dat u verbleef "in een regio bij een kameraad, hotels enzo". Ook wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt naar de omstandigheden waarin u daar leefde, verklaart u bondig "moeilijk, heel moeilijk, onveilig" en wanneer u dit nogmaals gevraagd wordt, zegt u niet meer dan "onder verschrikkelijke omstandigheden", zonder dit op een of andere manier toe te lichten (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 5). Pas later geeft u een beetje meer uitleg en verklaart u dat u bij familie van een politieagent uit uw regio hebt verbleven (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 19). U hebt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt in welke omstandigheden u daadwerkelijk in Bagdad hebt verbleven de laatste 6 maanden voor uw komst naar België. Tot slot kan daaraan worden toegevoegd dat u tijdens uw tweede gehoor op 17 oktober 2016 verklaarde dat u Hussein Ali Hussein, een Iraakees met wie u in België veel contact had en die in hetzelfde gerechtelijk onderzoek als u opdook in België, in Syrië hebt leren kennen. Nadat u tot twee keer toe in dezelfde zin zei dat u hem in Syrië had ontmoet, corrigeerde u zich en verklaarde u dat u Turkije bedoelde. Het mag verbazen dat u Syrië vermeldde, hoewel u daar in uw hele leven nooit zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 13-15). Kortom, er zijn tal van elementen die erop wijzen dat u bewust geen zicht geeft op uw werkelijke situatie en verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Ook al zou u oorspronkelijk uit Hawija, gelegen in de provincie Kirkuk, afkomstig zijn, toch biedt u, gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen geen zicht op uw verblijfssituatie en verblijfplaatsen in de jaren voor uw komst naar België. U hebt evenmin een zicht gegeven op uw netwerk in Irak alsook op uw bezigheden/ werkzaamheden voor uw komst naar België. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw tewerkstelling als politieagent, noch aan de daaraan gekoppelde problemen. Tot slot legde u ook ongeloofwaardige verklaringen af over het stamconflict dat aan de basis zou liggen van al uw problemen. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

(...)

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van uw asielmotieven in een ander daglicht kunnen plaatsen. De documenten die u hebt neergelegd in het kader van uw werk, werden hierboven reeds uitvoerig besproken. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielaas kracht bij te zetten. Documenten hebben derhalve slechts een objectieve bewijswaarde voor zover een waarachtig relaas ondersteund wordt, hetgeen in casu, zoals duidelijk blijkt uit bovenstaande vaststellingen, geenszins het geval is. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt daarenboven dat zowat alle Iraakse documenten gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de identiteit van de Iraakse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielaas. Gezien de hierboven aangetoonde

*ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Ook de documenten in verband met uw identiteit dienen met de nodige omzichtigheid te worden bekeken, gelet op het feit dat u geen enkel zicht geeft op uw verblijfplaatsen en verblijfssituatie voor uw komst naar België.”.*

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Met de enkele stelling dat verzoeker wel degelijk aan zijn medewerkingsplicht heeft voldaan en derhalve volhardt in zijn verklaringen doet hij geen afbreuk aan de bovenstaande concrete vaststellingen.

Waar in dit kader verwezen wordt naar de onderzoeksplicht van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt opgemerkt dat het de taak is van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Echter, het is aan de asielzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen zoals die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Er is slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de asielzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht en verzoekers asielrelaas in grote lijnen aannemelijk is, *quod non in casu*. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, nr. 164.792 van 16 november 2006).

Verzoeker wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet twijfelt aan het gegeven dat Hawija zijn streek van herkomst is die nog steeds door IS wordt bezet en zelf tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opwierp dat verzoeker lid was van de Baath-partij. Verzoeker wijst er tevens op dat zijn Baath-achtergrond ervoor zorgt dat hij in Irak sterk geassocieerd zal worden met IS in geval van terugkeer, hetgeen in een recent arrest van de Raad werd bevestigd. Verzoeker meent als soenniet afkomstig van Hawija een kwetsbaar profiel te hebben en verwijst dienaangaande naar het recente rapport “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van 14 november 2016 waaruit blijkt dat soennieten afkomstig uit bezette gebieden een terechte vrees voor vervolging mogen koesteren.

Waar verzoeker laat uitschijnen dat hij omwille van zijn Baath-achtergrond zou dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd, dient te worden opgemerkt dat hij nooit eerder aanhaalde louter hierdoor vervolging te riskeren of een reëel risico te lopen. Bovendien haalde verzoeker, mede gelet op de hoger vastgestelde ongelooftwaardigheid van zijn asielmotieven, in dit kader geen concrete en geloofwaardige problemen aan. Derhalve kan bezwaarlijk worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst plots wel problemen zou ondervinden. Bijgevolg toont verzoeker niet *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd omwille van zijn Baath-achtergrond. De door verzoeker geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is.

Waar verzoeker verwijst naar zijn kwetsbaar profiel als soenniet afkomstig van Hawija en het recente rapport “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van 14 november 2016 waaruit blijkt dat soennieten afkomstig uit bezette gebieden een terechte vrees voor vervolging mogen koesteren, moet worden opgemerkt dat gelet op verzoekers verklaringen de Raad geen geloof kan hechten aan zijn werkzaamheden als politieagent in Hawija en verzoeker geen zicht gaf op zijn verblijfplaats en situatie voor zijn komst naar België, waardoor niets erop wijst dat verzoeker daadwerkelijk uit Hawija of bezet gebied vertrokken is. Overigens, indien kan worden aangenomen dat verzoeker op het door hem verklaarde ogenblik in Hawija verbleef, *quod non*, hij zelf verklaarde dat hij Hawija reeds ontvlucht was vooraleer IS er binnenviel (stuk 14, gehoorverslag, p. 17).

Verzoeker stelt vast dat verweerder op de hoogte is van het terrorismeonderzoek dat momenteel hangende is. Het verbaast verzoeker dat verweerder zijn verklaring dat hij zou gedagvaard zijn in twijfel

trekt terwijl in het Ministerieel Besluit tot ter beschikkingstelling van de Regering van 13 september 2016 zijn verklaringen en het bestaan van de dagvaarding uitdrukkelijk werd bevestigd.

In het licht van verzoekers aanvraag om internationale bescherming onderzoekt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is hierbij niet gebonden door de motieven waarop een Ministerieel Besluit tot ter beschikking stelling van de Regering van 13 september 2016 dat in hoofde van verzoeker werd genomen is gesteund. Hierbij moet ook worden benadrukt dat verzoeker nog niet veroordeeld werd in België, zoals ook blijkt uit voormeld ministerieel besluit.

Waar verzoeker wenst te benadrukken dat hij nooit gesympathiseerd heeft met IS en “dat wat hem kan worden aangewreven slechts dronkenmanspraat was”, moet worden aangegeven dat dit blijkens de inhoud van het Ministerieel besluit van 13 september 2016 elementen zijn die betrekking hebben op het onderzoek dat in België gevoerd wordt door de gerechtelijke politie en waarbij hij zich verdacht heeft gemaakt van deelname aan een terroristische groepering. De Raad heeft terzake geen bevoegdheid en dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

Verzoeker verwijst naar het terrorismeproces dat in Irak tegen hem gevoerd wordt, dat hij voortaan de stempel draagt van IS-sympathisant, en dat hij indien hij niet veroordeeld zou worden, het risico dat hij het slachtoffer zal worden van een (door milities georganiseerde) lynchpartij reëel is.

Verzoeker doet echter met betrekking tot dit zogenaamde “terrorismeproces” en de in dat verband genoemde dagvaarding geen afbreuk aan de concrete vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde desbetreffend terecht het volgende vast: *“Voorts dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS op 17 maart 2016 verklaarde dat enkel en alleen uw werk als politieagent voor problemen heeft gezorgd in Irak (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 22). Tijdens uw tweede gehoor daarentegen, verklaart u zonder aarzelen dat een stamconflict (binnen uw eigen stam Al-Jebouri), dat al jarenlang aansleept, aan de basis ligt van uw problemen en dat uw beide broers in het kader van dit stamconflict werden vermoord. Het stamconflict zou bovendien nog steeds actueel zijn en hun leiders zouden het nu op u gemunt hebben (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 7, 17-18). Wanneer u tijdens uw eerste gehoor echter uitdrukkelijk werd gevraagd of de moorden op uw beide broers iets te maken hebben met uw problemen, antwoordde u tot twee keer toe ontkennend (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 20). Nochtans zouden machtige personen binnen de stam Al-Jebouri waarmee uw familie problemen zou hebben, sinds de inval van IS in Hawija voor problemen zorgen. U was hiervan bijgevolg reeds op de hoogte tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Toch zou er niets concreet gebeurd zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 18). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor gevraagd wordt om concreet uit te leggen hoe dat stamconflict in elkaar zit, vertelt u simpelweg: “wij hebben een probleem met de stammen, grote problemen zelfs, twee van mijn broers werden vermoord, één in 2004 en de andere in 2008 denk ik” (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 7). Het valt op dat u niet alleen geen uitleg geeft over het stamconflict zelf ondanks het feit dat u daar expliciet naar gevraagd werd, maar dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over de jaartallen waarin uw broers vermoord zouden zijn. Tijdens uw eerste gehoor en op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u immers dat de moorden in 2006 en 2010 plaatsvonden (gehoorverslag CGVS, 17.03.2016, p. 6; zie verklaring DVZ, vraag 17). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bijkomende verklaringen over het stamconflict dat u nooit eerder ter sprake hebt gebracht en dat nu aan de basis zou liggen van al uw problemen. Het valt op dat u op de DVZ ook de moorden op uw broers vermeldde, maar dat u hierover zei dat zij werden vermoord door onbekende gewapende mannen en dat u de reden niet kende (zie verklaring DVZ, vraag 5). Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.*

*In verband met het stamconflict verklaart u zelfs dat de problemen die u momenteel in België zou ondervinden – met name uw terbeschikkingstelling van de Belgische regering omwille van verdenking van deelname aan een terroristische groepering – het gevolg zijn van een samenzwering in Irak tegen u én dat de personen die betrokken zouden zijn in het stamconflict hiervoor verantwoordelijk zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 3-4, 8). (...)*

*Wat betreft de samenzwering tegen u in Irak, verwijst u naar een dagvaarding in Irak waarin u verzocht wordt te verschijnen voor de rechtbank in verband met feiten die u ten laste worden gelegd en waarvan u wordt beschuldigd, namelijk terrorisme (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 4). Indien u in Irak daadwerkelijk werd gedagvaard en moest verschijnen op een zitting, zou er kunnen worden verwacht dat u meer inhoudelijke details kent en de situatie in Irak ook laat opvolgen. Dat is echter niet het geval. Ondanks het feit dat u een kopie van de dagvaarding in uw gsm (die in beslag is genomen door de politie) zou hebben, weet u niet door welke instantie die dagvaarding werd uitgereikt, wanneer de zitting zou plaatsvinden, behalve dat het in de maand juni was, en u hebt ook geen idee waar die zou plaatsvinden én of er reeds een uitspraak is gebeurd en wat die dan wel mag zijn (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5-6, 9-10). Redelijkerwijs kan er echter worden verwacht dat u van de stand van zaken op de hoogte bent indien u in dergelijke zaak zou zijn betrokken. Uw verklaring hiervoor is dat de persoon die dergelijke zaak opvolgt, ook problemen riskeert (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5). Gelet op het feit dat u door een ex-collega politieagent op de hoogte zou zijn gebracht van de dagvaarding, zou er redelijkerwijs ook kunnen worden verwacht dat die persoon zich zou informeren over de vorderingen en een eventuele uitspraak in het proces. Hij zou immers nog steeds werken als politieagent in Kirkuk in het kantoor waar het arrestatiebevel zou zijn opgesteld (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 6). Met uw broer die zich in Kirkuk zou bevinden, zou u dan weer niet over deze kwestie spreken omdat hij hier vreemd genoeg niets over zou weten (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 5). Uw onwetendheid over deze zaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in geval van terugkeer naar Irak een risico loopt op vervolging.*

*Tevens maakte u noch op de DVZ noch tijdens uw eerste gehoor op het CGVS enige melding van een stamconflict of één of andere samenzwering of complot tegen u. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u tijdens uw tweede gehoor verklaart in Irak te worden gedagvaard omwille van terrorisme en dit linkt aan een stamconflict dat u nooit eerder ter sprake had gebracht, maar dat toch al jarenlang zou bestaan. De geloofwaardigheid van dit stamconflict en de eraan verbonden problemen wordt verder ondermijnd door het feit dat u tijdens uw eerste gehoor de moorden op uw broers volledig loskoppelde van uw eigen problemen en vluchtmotieven, maar deze toch rechtstreeks in verband bracht met uw vluchtmotieven tijdens uw tweede gehoor. U spreekt tijdens uw tweede gehoor de hele tijd over een samenzwering van "die mensen vanuit Irak" en dat "ze van plan waren om u in België in de problemen te werken" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, pp. 3-4), maar wanneer u gevraagd wordt hoe u weet dat mensen in Irak problemen willen veroorzaken voor u en wie daar achter zit, geeft u telkens opnieuw ontwijkende en zeer algemene antwoorden. Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt wie concreet de mensen zijn die u in Irak vreest, verklaart u opnieuw heel algemeen dat "ze mensen vermoorden als ze iemand verdenken of beschuldigen van zoiets (terrorisme)" (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 14). U verklaart eveneens dat de mensen van het stamconflict machtig zijn binnen de overheid en een arrestatiebevel hebben opgesteld in Irak en mensen naar België hebben gestuurd om problemen te veroorzaken (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 8-9). U slaagt er echter niet in te verduidelijken waaruit u afleidt dat de mensen die betrokken zouden zijn in het stamconflict, achter het arrestatiebevel alsook achter uw problemen in België zouden zitten (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 8). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt waarom die mensen het op u gemunt hebben, kunt u evenmin een antwoord geven (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 9). Uiteindelijk vermeldt u de voornamen van enkele personen die in uw sociale woning zouden hebben gelogd en dat zij u kunnen hebben gesignaleerd omdat u hen zou hebben gezegd dat zij niet bij u mochten blijven overnachten van het OCMW (gehoorverslag CGVS, 17.10.2016, p. 15). Ook deze verklaringen zijn louter en alleen gebaseerd op uw persoonlijke vermoedens. Gelet op het feit dat uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor over de kern van uw problemen volledig tegenstrijdig zijn met uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, kan er aan deze complottheorie geen enkel geloof worden gehecht. Ondanks het feit dat u tijdens uw tweede gehoor meermaals werd geconfronteerd met het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en dat u telkens algemene en ontwijkende antwoorden geeft, blijft u extra tegenstrijdige informatie geven en slaagt u er geenszins in om allerlei zaken toe te lichten wanneer u daar herhaaldelijk naar gevraagd wordt. U geeft dan ook geen zicht op uw situatie zoals in deze beslissing verder uitvoerig zal worden besproken."*

Hierbij komt nog dat aan het bestaan van een dergelijke dagvaarding of arrestatiebevel geen geloof kan worden gehecht en dit gelet op de informatie die verzoeker zelf bijbrengt meer bepaald het recente rapport van UNHCR inzake het standpunt op terugkeer naar Irak van 14 november 2016

Uit deze informatie blijkt dat in Irak de laatste maanden een patroon aanwezig is waarbij zogenaamde terroristen (alleged terrorists) en andere "high security" verdachten, inclusief minderjarigen gearresteerd



worden zonder arrestatiebevel, geïsoleerd en in het geheim worden vastgehouden voor lange periodes waarbij zij meermaals worden gemarteld teneinde bekentenissen te verkrijgen, geen eerlijk proces krijgen en waarbij de doodstraf wordt opgelegd voor een breed spectrum van activiteiten die gedefinieerd worden als terroristische daden. In een dergelijk klimaat acht de Raad het dan ook volstrekt onaannemelijk dat verzoeker een dagvaarding of arrestatiebevel waarbij hij beschuldigd wordt van terrorisme zou ontvangen hebben en waarin hij naar eigen zeggen wordt verzocht om een zitting bij te wonen en te worden gehoord (stuk 4, gehoorverslag, p. 4, 5). Volgens verzoeker stond er zelfs in vermeld dat hij deze zitting diende bij te wonen, aangezien ze hem anders zouden arresteren (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Dergelijke verklaringen met betrekking tot deze dagvaarding/arrestatiebevel zijn in het licht van de door verzoeker bijgebrachte informatie dan ook geheel ongeloofwaardig.

Gelet op het geheel van de voormelde vaststellingen kan verzoeker het bestaan van de genoemde dagvaarding niet aannemelijk maken.

Met het betoog waarbij verzoeker aangeeft dat het zijn grootste angst is om in eigen land te zullen worden veroordeeld en geëxecuteerd en hij ervan overtuigd is dat de Iraakse regering hem in geval van terugkeer zal opwachten op het vliegveld waarop hij ter dood zal veroordeeld worden, beperkt hij zich tot louter beweringen, doch doet hij geen afbreuk aan de voorgaande concrete vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.5. Verder stelt de Raad vast dat aan de Iraakse nationaliteit van verzoeker niet wordt getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is van Hawija in de provincie Kirkuk, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Opnieuw wordt opgemerkt dat de door verzoeker geciteerde rechtspraak individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is.

Gelet op wat voorafgaat is het argument dat UNHCR in het voormelde rapport van 14 november 2016 afraadt om voor asielzoekers uit Irak een intern vluchtalternatief toe te passen niet relevant.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF